

— Διὰ νὰ μὴ παύωμεν ποτὲ τιμῶντες τοὺς Θεοὺς! ἀπήντησε.

* * *

Ῥήτωρ τις Ἀθηναῖος κατηγορεῖ τοὺς Λακεδαιμονίους ὡς ἀμαθεῖς.

— Ὁρθῶς λέγεις, τῷ ἀπεκρίθη, ὁ Πλειστῶναξ, διότι μόνον ἡμεῖς ἐκ τῶν Ἑλλήνων οὐδὲν κακὸν ἐμάθομεν ἀπὸ σᾶς.

* * *

Ἀσθενήσαντος ποτὲ τοῦ Πομπηίου ὁ ἰατρὸς αὐτοῦ διέταξε νὰ φάγη κίχλην. Ἀλλ' οἱ οἰκέται τοῦ ἀσθενοῦς παρετήρησαν ὅτι ἐν ὥρᾳ θέρους ἦτο ἀδύνατον νὰ εὗρουν κίχλην ἄλλου, παρὰ μόνον εἰς τοὺς πλουσίους ὀρνιθῶνας τοῦ Λουκούλλου. Ἀλλ' ὁ Πομπηῖος ἀπηγόρευσε νὰ ἐπιβῶνται ἐκεῖθεν νὰ τὴν λάβωσιν ἐκεῖθεν :

— Τί λοιπόν; εἶπεν εἰς τὸν ἰατρὸν. Ἄν ὁ Λούκουλλος δὲν ἐτρέφα, ὁ Πομπηῖος δὲν θὰ ἔζη;

* * *

Κάποτε ὁ Ἀλέξανδρος ἔγραψεν εἰς τοὺς Ἀθηναίους νὰ τῷ πέμψωσι ναυτικὴν βοήθειαν ἐκ τριήρων. Οἱ ῥήτορες ἠναντιοῦντο, ἡ δὲ Βουλὴ προσεκάλει τὸν Φωκίωνα νὰ ὁμιλήσῃ.

— Ἡ γνώμη μου εἶνε, ἀπεφάνθη ὁ συνετὸς Φωκίων, ὅτι ὀφείλετε ἢ νὰ νικᾶτε διὰ τῶν ὀπλων ἢ νὰ εἰσθε φίλοι τῶν νικητῶν.

* * *

Ὁ Ἀντίπατρος, κυριαρχῶν τῶν Ἀθηνῶν, ἔλεγεν ὅτι, δύο φίλους ἔχων ἐν Ἀθήναις, τὸν Φωκίωνα καὶ τὸν Δημάδην, τὸν μὲν Δημάδην δὲν κατώρθωσε νὰ κορέσῃ δίδων δῶρα καὶ χρήματα ἀφθογα, τὸν δὲ Φωκίωνα νὰ πείσῃ νὰ δεχθῇ τὴν ἐλαχίστην δωρεάν. Ὅταν δὲ ἐξήτησε ποτὲ ἀπὸ τὸν Φωκίωνα νὰ συντελέσῃ διὰ τῆς προσωπικῆς του ἐπιρροῆς εἰς τὸ νὰ γίνῃ τι ἐκ τῶν μὴ πρεπόντων :

— Δὲν εἶνε δυνατόν ὁ Ἀντίπατρος νὰ μὲ ἔχη φίλον συγχρόνως καὶ κόλακα, ἀπήντησεν ὁ Φωκίων.

Ε Π Ι Γ Ρ Α Μ Μ Α

Εἰς φιλάργυρον αὐτοκληρονόμον

Τὸν κατεργάσῃ! σκάρωσε διαθήκη πρὶν πεθάνῃ,
 κ' ἔχει γὰρ κληρονόμο τὸν τὸν ἑαυτοῦ τὸν κάνει.

ΣΑΤΑΝΑΣ